

velesil. Resna volja do miru širokih plasti prebivalstva vseh držav, ki trpe vsled vojske, neutajljivo zblizanje v posameznih spornih vprašanjih, kakor tudi splošno spravljuješe ozračje nudijo, kakor se zdi, c. in kr. vladi jamstvo v gotovi meri za to, da mogoče v korist miru podzvati novi korak, ki upošteva na tem polju dozdej pridobljene izkušnje, nudi možnost uspeha.

Avstrijska-ogrška vlada je zato sklenila, da napoti vse vojskujoče — prijatelja in sovražnika — na pot, ki jo smatra hodno in jim predlaga, naj s svobodnim izmenjavanjem misli preiskujejo, ako so dani tisti predpogoji, ki morejo kazati na uspešno skorajšno uvedbo mirovnih pogajanj.

C. in kr. vlada je v ta namen danes povabila vlade vseh vojskujočih se držav k zaupnemu in neobveznemu dogovoru v kakem kraju nevtralnega inozemstva in je nanje naslovila noto, ki je v tem smislu sestavljena.

S posebno noto se je naznanil omenjeni korak sveti stolici in se je apeliralo na papeževo zanimanje za mir. O demarši so se dalje obvestile tudi vlade nevtralnih držav.

Trajni, tesni stik, ki obstoja med štirimi zveznimi velesilami, jamči, da zavezniki Avstrije-Ogrske, katerim se stavlja predlog na enaki način, dele v noti razvijane nazore.

Besedilo note velesilam.

Mirovna ponudba, katero so naslovile velesile četverozveze 12. decembra 1916 svojim sovražnikom in katere spravljljivih temeljnih misli niso nikdar opustili, pomenja kljub odklonitvi, ki jo je doživela, važno poglavje v povestnici sedanje vojske. K razločku prvih dveh in pol vojnih let je stalo vprašanje miru od tistega trenutka naprej v središču evropske, da takorekoč svetovne razprave in jo je od takrat v vedno večji meri zaposlovalo in nadvladovalo. Po vrsti so skoraj vse vojskujoče se države vedno zopet poprijele besede o vprašanju miru, o njegovih gojih in pogojih. Črta razvoja razprav ni bila enotna in trajna, temeljni nazori so se menjavali pod vplivom vojaškega in političnega položaja in ni vsaj do zdaj privedla do prijemljivega praktično uporabljivega splošnega izida. Vsekakor moremo, neodvisno od teh kolebanj, pribiti, da se je razdalja obeh nazorov v velikem in v celoti nekoliko približala, da se kljub nedvomljivim nadaljevanjem obstoja odločnih dozdej nepremostljivih nasprotstev kaže odvratanje od marsikaterih najekstremnejših konkretnih vojnih smotrov in da se pojavlja v gotovi meri soglasje v splošnih temeljnih načelih svetovnega miru. Nedvomno je, da se v obeh taborih v širokih plasteh ljudstva narašča volja miru in sporazuma. Primerjatev svoječasne sprejema mirovni predlogov četverozveznih velesil pri njenih sovražnikih s poznejšimi izjavami odgovornih državnikov, kakor tudi neodgovornih, toda politično nikakor neupljalnih osebnosti, potrjuje označeni vtis.

Približanje vojnih smotrov.

Medtem ko so, da navajamo zgled, stavlili zavezniki v odgovoru predsedniku Wil-

sonu zahteve, ki so merile na razkosanje Avstrije-Ogrske, na zmanjšanje in globoko segajočo notranjo preosnovno nemške države in ukončanje evropskega posestnega stanja Turčije, so pozneje prenaradili zahteve, katerih uredničenje mora imeti predpogoj v premagljivi zmagi, ali so jih deloma opustili.

Pred približno enim letom je minister Balfour v angleški spodnji zbornici podani izjavi pripoznal izrecno, da mora Avstrija-Ogrska sama rešiti svoja notranja vprašanja in da ne more nihče od zunaj naložiti Nemčiji ustave. Minister Lloyd George je izjavil pričetkom letošnjega leta, da ne spada k vojnim smotrom zaveznikov razkosati Avstrijo, oropati turški državi njene evropske dežele in posegati v notranjosti Nemčije. Simptomatično je tudi, ker je minister Balfour v decembru 1917 kategorično odklonil nazor, češ, da se je kdajkoli angleška politika zavzemala za ustvaritev samostojne države v ozemljih Nemčije na levem bregu Rena. Izjave osrednjih velesil niso nikdar pripuščale dvoma, da vodijo le obrambni boj za nedotakljivost in važnoost svojih ozemelj.

Izrazitejše kakor na polju konkretnih vojnih smotrov je dozorelo približanje nazorov glede na vodilne smeri, na katerih temeljih naj se sklene mir in zgradi bodoči red Evropi in svetu. V tej smeri je začrtal predsednik Wilson v svojih govorih 12. februarja in 4. julija t. l. temeljne stavke, ki niso zadeli pri njegovih zaveznikih na ugovor in njih dalekosežni uporabi se najbrže tudi s strani četverozveznih velesil ne bo ugovarjalo s predpogojem, da bo uporaba splošna in združljiva z življenskimi koristimi prizadetih držav. Vsekakor se mora pomisliti, da ne zadošča soglasje v splošnih temeljnih stavih, marveč da gre tudi za to, da se sporazumemo o njih tolmačenju in o njih uporabi glede na posamezna konkretna vprašanja vojske in miru.

Nepooblaščen opazovalec ne more dvomiti, da se je v vseh vojskujočih državah brez izjeme želja po sporazumnem miru okrepla, da si vedno bolj pribija pot prepričanja, da mora nadaljevanje krvave borbe spreminiti Evropo v kup razvalin in jo tako izčrpati, da bo njen razvoj desetletja oslabljen, ne da obstoja jamstvo odločitve s orožjem, nakar se je z obeh strani v štirih letih zaman stremilo za ceno stvarnih žrtev, trpljenja in naporov.

Kako dobiti pot in način, ki napotita in končno dosežeta uspeh? Obstoja li resni vidik, da se doseže smoter, če se nadaljuje razprava o mirovnem vprašanju po dosedanjem načinu? Nismo srčni dovolj, da pritrudimo zadnjemu vprašanju.

Dosedanje prerekanje o miru.

Prerekanje z enega javnega odra drugemu, ki se je godilo dozdej med državniki raznih dežela je bilo dejansko le serija samogovorov. Predvsem je manjkalo neposrednega stika. Govor in protigovor nista segla eden v drugega; govorniki so govorili mimo eden drugega. Na drugi strani so dani temeljni sporazuma, ki so sposobni, da odvrnejo od Ev-

rope polom samomornilnega nadaljevanja vojske, se mora vsekakor izbrati drugačen način, ki omogočuje neposredno ustno razmotrivanje zastopnikom vlad — in le med njimi. Predmet razmotrivanju in medsebojnemu pojasnilu naj tvorijo tako nasprotujoči si nazori posameznih vojskujočih se držav, kakor tudi splošna načela, ki morajo tvoriti temelj miru in bodočim razmeram med državami, o katerih je mogoče predvsem poskusiti doseči sporazum z vidikom na uspeh.

Kakor hitro se doseže edinstvo o temeljnih načelih, naj se tekom dogovorov poskuša njih konkretna uporaba in rešitev v posameznih vprašanjih miru. Upamo, da ni nikjer med vojskujočimi pomisleka proti izmenjavanju misli v opisani obliki. Vojskina dejanja se ne prekinjejo. Pogovori bi šli le tako daleč, v kolikor bi jih smatrali udeleženci, da nudijo uspeh. Zastopane države bi zato ne trpele nobene škode. Niti misliti ni, da more izmenjavanje misli škodovati reči miru, more ji marveč le koristiti. Kar se ne posreči prvič, se lahko ponovi, kar morebiti vsaj pojasni nazore. Gore starih pomot je mogoče odstraniti, privedejo se lahko k prebitju mnogi novi nazori, reke zadržanega človekoljubja bi se odprle, v katerih toploti bi ostalo vse bistveno, izginilo bi marsikatero protislovje, kateremu se danes prisoja prevelika važnost.

Prepričani smo, da so vsi vojskujoči se dolžni človeštvu, da skupno preiskujejo, če je mogoče zdaj po tolikih letih požrtvovalnega, a neodločenega boja, katerega celi tek kaže na poravnava, da se konča strašna borba.

C. in kr. vlada zato predlaga vladajočim vseh vojskujočih se držav, naj k zaupnemu in neobveznemu razgovoru o temeljnih načelih, v kakem kraju nevtralnega inozemstva in v bližnjem času, o čemur se morajo še skleniti dogovori, odpošljejo delegate, katerim se naroče, naj naznanijo nazor svojih vlad o obrazloženih načelih, da sprejemajo enaka obvestila, kakor tudi odkritosrčno in prostodušno naprosijo in podele pojasnila o vseh točkah, ki se morajo precizirati.

C. in kr. vladi je čast, da vlado s prijaznim posređovanjem Vaše ekscelence prosi, da obvestilo izročiti blagovolite vladi

Avstrijska mirovna nota papežu.

K.-B. Dunaj, 16. septembra. C. in kr. zunanje ministerstvo je dne 14. t. m. poslalo apostolskemu nunciju Msgr. Valfrédi Borz o noto, ki se glasi:

„Po štirih letih nezasilanega borenja in stražnih žrtev, boj, ki opustoša Evropo še ni prinesel nobene odločitve. C. in kr. vlada, ki jo je vodil vedno duh spravljalivosti, katerega je izražala že v svoji noti 12. decembra 1916, je sklenila, da se približa vsem vojujočim se državam in jih povabi, naj pripravijo pota častnemu miru potom zaupnega in neobveznega izmenjavanja misli.

C. in kr. vlada se ob tej priliki spominja najhvaležnejše dalekosežnega poziva, ki ga je Njegova Svetost papež lani poslal vsem vojujočim v opominom, naj iščejo sporazuma in zopet žive med seboj v bratski slogi.

V gotovem prepričanju, da sveti oče tudi danes, hrepeni po tem, da bi bilo trpeče človeštvo kmalu zopet deležno blagoslova miru, upamo trdno, da bo spremljeval s simpatijo naš korak in da ga bo s svojim na cellem svetu pripoznanim moralnim vplivom podpiral.

Prešteti te misli, naprošamo Vašo ekscelenco, blagovolite o priloženem besedilu note obvestiti Njegovo Svetost.“

Vojna.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 12. septembra. Uradno se danes razglaš:

Italijansko bojišče. Ob tirolski fronti mestoma patroljski boji.

Die „militärischen“ Erfolge Feind. Bombenangriffe auf das deutsche Heimatgebiet: Bombentreffer in einem Privat-Wohnhaus in Darmstadt.

„Vojaški“ uspehi sovražnega bombnega napada na nemško pokrajino. Bombni učinek na neki privatni hiši v Darmstadtu.

Ali si že naročil „Štajerca“?

Na Asolonu zavrnili so naše čete ponovni presenetljivi napad Italijanov. — Ob Piavi traja artiljerijska delavnost.

Albansko bojišče. Posrečen napad na Tomorica hrbtu dovedel nas je v last nekaterih sovražnih pozicij.

Šef generalštaba.

Boji v prednjem polju ob novi fronti.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 12. septembra. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Severo-vzhodno od Bixchoote so bili pri Armentieresu in ob La Basse-Kanalu delni napadi sovražnika zavrnjeni. — Na bojnih frontah razvili so se v prednjem polju naših pozicij pod močnim ognjenim varstvom večkrat infanterijski boji. Zvečer ljuti artiljerijski boj med ob Arrasa in Peronne na Cambrai vodečimi cestami. — Angleški napadi, ki so ob mraku proti kanalskem odseku Marquion-Havrincourt sunili, izjalovili so se pred našimi črtami. — Tudi med Ailette in Aisne povišal se je proti večeru zopet artiljerijski ogenj. Infanterijska delavnost ostala je tukaj v boje na prednjem polju omejena.

Na višinah severo-vzhodno od Fismesa bili so zavrnjeni francoski delni napadi. — Uspešni poizvedovalni boji ob lotringijski meji in v Vogeza.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 13. septembra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Južno od Novente poskusile so italijanske poizvedovalne čete vzhodni breg Piave pridobiti, bile so vrženi. Drugače večkrat artiljerijski boj.

Zapadno bojišče. V odseku St. Mihiela varovali so južno Combresvišine avstro-ogrski regimenti v ljutem protiodporu umikanje nemških čet, ki se je izvršilo po načrtu.

Albanija. Četovodja Creslovic je večer nad Durazzom tri sovražna letala sestrelil.

Šef generalštaba.

Avstro-ogrške čete na zapadni fronti.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 13. septembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta in generalobersta v. Boehn. Ob obali in severo-vzhodno od Bixchoote izvršili smo uspešna podjetja. Med Ypern in Armentieresom izjalovili so se poizvedovalni sunki sovražnika. Južno-zapadno od Fleurbaise odbili smo en delni napad, severo-zapadno od Hullucha močnejši sunek Angležev. — Med ob Arrasa in Peronne na Cambrai vodečimi cestami ponavljal je sovražnik večeraj zjutraj pod najmočnejšim ognjenim varstvom svoje napade. Izjalovili so se pod težkimi izgubami za sovražnika. Dobro vodeči ogenj imel je na tem uspešnem boju posebni delež. Naša infanterija vrgla je Angleža, kjer je v naše črte vrnil in v protisunku zopet nazaj. — Zvečer med Mosuores-om in Gouzeaucourt-om ponovno peljani napadi nsprotnika so bili zavrnjeni.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Med Ailette in Aisno povišal se je artiljerijski boj le sčasoma; manjši infanterijski boji. V Champagni pripeljale so naskočne čete iz sovražnih črt pri Le Mesnil-u vjete.

Armadna skupina generalobersta v. Gallwitz. Francozi in Amerikanci napadli so večer lok Sv. Mihiela pri Combresvišini in južno, kakor med Cote Lorraine in Mosel. V pričakovanju tega napada vpeljalo se je izpraznenje tega loka. Mi radi tega tu-

kaj boja nismo vodili do odločitve in smo izvršili namenjena premikanja. Sovražnik jih ni mogel preprečiti. Francozi, ki so napadli na višinah vzhodno Maase, bili so zavrnjeni. Combresvišina, ki smo jo mimogredoč izgubili, bila je od domobrancev zopet vzeta. Južno tega krili so avstro-ogrski regimenti v krepkem protiodporu v zvezi med Maaso in Mosel borečimi se četami umikanje pri St. Mihielu stoječih divizij.

Med Cote Lorraine in Mosel zadobil je sovražni napad na Thiaucourt-u ozemlje. Rezerve so sunek sovražnika vstavile. Južno-zapadno od Thiaucourta in zapadno Mosel odbili smo sovražnika. Ponoči se je izpraznenje loka od sovražnika neovirano končalo. Stojimo v novih, pripravljenih črtah.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Uspehi naših čet v Albaniji.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 14. septembra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Vzhodno Brente in na Monte Solarolo odbiti so bili sovražni sunki, pri San Donadi Piave italijanski prekoračevalni poskusi preprečeni.

Zapadno bojišče. Pri ces. in kr. četah nobeno večje bojno podjetje.

Albanija. Severno od Pojana iztrgale so naše čete sovražniku nekaj žilavo branjenih dvorišč. V priborjenih črtah zavrnjeni so bili ljuti, od oklopnih vozov podpirani italijanski protinapadi. Italijani so se v neredu umikali. V Tomorgorovju izzidali smo naše zadnje uspehe z večjim pridobitjem ozemlja.

Šef generalštaba.

Uspehi naših letalcev.

K.-B. Dunaj, 13. septembra. Iz vojno-tiskovnega stana se poroča: Naši bojni letalci so dne 10. t. od sovražnika zasedene Pivske otoke z bombami in strojnimi puškami dvakrat uspešno napadli in en od sovražnika k otokom zgrajeni most razušili.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 14. septembra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta in generalobersta v. Boehn. Severo-vzhodno od Bixchoote napravili smo pri lastnem podjetju pri odporu sovražnega delnega napada vjete. — V odseku Kanala vodili so lastni in sovražni sunki pri Moeuvres-u in Havrincourtu do ljutih bojev. — Delni napadi proti Gouzeaucourtu severno od Vermanda in obojestransko ceste Ham-St. Quentin so bili zavrnjeni.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Napadi, ki jih je vodil sovražnik po močni ognjeni pripravi med Ailette in Aisne, izjalovili so se pred našimi črtami. Vzhodno-pruski regimenti odbili so zvečer ponovljene napade. Artiljerijska delavnost med Aisno in Veslo.

Armadna skupina generalobersta v. Gallwitz. Južno od Ornes-a in ob cesti Verdun-Etain zavrnjeni so bili sunki sovražnika. Na bojni fronti med Cote Lorraine in Mosel potekel je dan pri zmerni bojnovni delavnosti. Sovražnik večeraj svojih napadov ni ponavljal. — Vzhodno Combres-a in severo-zapadno od Thiaucourta tipal je proti našim novim črtam. Krajevni boji vzhodno od Thiaucourta.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 15. septembra. Uradno se danes razglša:

Na italijanskem bojišču vrla artiljerijska, poizvedovalna in letalna delavnost.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 15. septembra. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadne skupine prestolonaslednika Rupprechta. Obojestransko La Basse-Kanala zavrnjeni so bili delni napadi sovražnika. Pri Havrincourtu napadli so Italijani iz nova. Prvi naval porinil nas je od vzhodnega roba Havrincourta nazaj. Po dnevu zlomili so se večkrat ponovljeni napadi sovražnika. Močnejši skupni ogenj naše artiljerije pripravil je protinapad, ki nas je dovedel zvečer zopet v popolno last pred bojem držanih črt. Sovražnik imel je tukaj težke izgube in je pustil 100 vjetih v naših rokah.

Armadna skupina generalobersta v. Boehn. Zmerna artiljerijska delavnost. Sunki sovražnika na otoku Omignon so bili zavrnjeni.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Armada generala v. Carlowitz stala je med Ailette in Aisno zopet v težkem boju. Po večkratni ognjeni pripravi napadel je Francoz od zgodnjega jutra z močnimi silami. Obojestransko Ailette bil je od hanoverskih in braunschweigskih čet zavrnjen. Brandenburgerei in garde-regimentii dovedli so po devetih težkih bojnih dnevih, v katerih je nasprotnik skoraj vsak dan poskušal polastiti se višin severno od Vauxaillona tudi večeraj zopet štiri, skozi najmočnejši artiljerijski in ogenj minskih metalcev pripravljene napade v trdem bližinskem boju, deloma v protisunku do izjalovljenja. Infanterijski regiment št. 20 pod vodstvom majorja Milisch se je pri tem posebno odlikoval. Čez višino vzhodno od Laffaux sunil je sovražnik proti Allemantu. Naš protinapad ga je tukaj vstavil. Med Lancy in Vailly zlomili so se večkratni, deloma v tanki vodeči sovražni napadi pred našimi črtami. — Poizvedovalci preplavali so vzhodno od Vailly kanal Aisne in so pripeljali od južnega brega vjete nazaj. Južno Aisne napadli so Francozi z Senegal-zamorci med Revillon in Romain. Kljub težki izgubi, ki jo je imel sovražnik pri brezuspešnih napadih, napadal je popoldan po močni ognjeni pripravi iz nova. Sovražnika smo odbili in smo napravili več kakor 100 vjetih.

Armadna skupina v. Gallwitz. Obojestransko ceste Verdun-Etain izjalovili so se sunki sovražnika. Med Cote Lorraine in Mosel boji v prednjem polju pred našimi novimi črtami. Sovražnik, ki je deloma v oklopnih vozovi napadal, bil je zavrnjen. Artiljerijska delavnost omejila se je do motilnega ognja, ki je oživela v zvezi z infanterijskimi boji časa.

Včeraj smo sestrelili devet sovražnih balonov in 46 letal.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Dunaj, 16. septembra. Uradno se danes razglša:

Pri Nori in na Montu Simone so bili sovražne patrolje zavrnjene.

V Sedmih občinah izjalovilo se je več italijanskih sunkov. V dolini Brente potisnil je sovražnik našo črto poljske straže nekaj nazaj.

V albanski obalski pokrajini poskusili so Italijani zaman, iztrgati nam zadnje dni pridobljeno ozemlje.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Berlin, 16. septembra. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta in generalobersta v. Boehn. V nižini Lyse in južno La Basse-Kanala izvršili smo uspešna podjetja. — Med Avrincourtom in Epehy zgodaj zjutraj ljuti artiljerijski boj, katere mu so sledili južno Avrincourta delni boji. Sovražnik je bil zavrnjen. Čez dan je ostala

bojeva delavnost v zmernih mejah. Severovzhodno od Vermande, v Holnon-gozdu in pri Essigny le Grand infanterijski boji. —

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Ljuti delni boji med Ailetto in Aisno. Po brezuspešnih sunkih v zgodnjem jutru šel je sovražnik zvečer vnovič k napadu. V splošnem je bil zavrnjen. Vlomno mesto je iz bojih prejšnjih dni nekaj razširil in se je nastanil na južnem delu reke Vailly. — Med Aisno in Veslo ostala je infanterija nedelavna. Izčistili smo majhna francoska gnezda iz bojev od 14. septembra.

Armadna skupina Gallwitz. Od Cotes Lorraines do Mosel oživel je zvečer artiljerijski boj. Pred našimi novimi pozicijami razvili so se večkrat ljuti infanterijski boji, v katerih smo napravili vjete. Zvečer stal je sovražnik v črti Fusnes-St. Hilaire-Haumont-Rembercourt in v gozdu od Rappes.

Armadna skupina vojvode Albrechta. Sunki sovražnika na lotriški fronti so bili zavrnjeni.

V povračilo za nadaljevano obmetavanje nemških mest, bil je v pretekli noči Paris od letalnega brodograjskega obiskana in z 22.000 kilogrami bomb obmetan.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Brezuspešni italijanski sunki.

Avstrijsko uradno poročilo od torca.

K.-B. Dunaj, 17. septembra. Uradno se danes razglasa:

Italijansko bojišče. Med Brento in Monte Solarolo nadaljevali so včeraj Italijani po močni, do bobenskega ognja povišani artiljerijski pripravi svoje napade. Vjihove naskočne kolone so bile v dolini Brente in pred Col Caprile skozi naš ogenj prepodene. — Na Asolonu niso zamogeli vsled učinka naših baterij niti svojih jarkov zapustiti. — Na Monte Pertica, Solarolo in na Sasson-hrbtu prišlo je do bridkih bojev, v katerih se je moral sovražnik brez ostanka umakniti.

V drugih odsekih večkrat živahna letalna delavnost.

Zapadno bojišče. Pri avstro-ogrskih četah nobeni večji dogodki.

Albanija. Pri Pojani izjalovili so se vnovič italijanski sunki.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torca.

K.-B. Berlin, 17. septembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta in generalobersta v Boehn. V Flandriji vrla poizvedovalna delavnost. Južno Yperna izjalovili so se delni napadi sovražnika. Na kanalu privedli so pomorski grenadirji od ponovnih sunkov proti sovražniku, vjete. V kraju Havincourta povišal se je artiljerijski boj zgodaj jutraj mimogredeč do velike sile. Nobena infanterijska delavnost.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika Med Ailetto in Aisno trajali so ljuti boji sovražnika. Zasedli smo zopet vzhodni rob višine vzhodno Vauxaillona, na katerej se je sovražnik nastanil. Ob od Laffauxa protivzhodu vodeči cesti potisnil nas je sovražnik nekaj nazaj. Popoldan po najmočnejšem artiljerijskem ognju vnovič prodirajoči napadi sovražnika izjalovili so se ob protisunkih hanoverskih braunschweigskih in oldenburških rezervnih regimentih. Potisnili so zvečer svoje črte deloma naprej. Tudi južno priklenjena, brandenburška peta infanterijska divizija odbila je večkrat od tankov podpirane napade sovražnika. — V južnem delu od Bailly trajali so majhni boji. — V Champagni bili so ponočni sunki sovražnika južno Riponta zavrnjeni. — Armadna skupina v. Gallwitz. Na Cotes Lorraines pri St. Hilaire

in zapadno od Jonville izvršili smo uspešna podjetja. Delni napadi sovražnika proti Haumontu in severovzhodno od Thiancourta so bili zavrnjeni. Artiljerijska delavnost omejila so je na motilni ogenj.

Sestrelili smo 44 sovražnih letal. Oberlajtnant Loerzer izvojeval je svojo 40., lajtnant Rumer svojo 35. in lajtnant Thayer svojo 30. zračno zmago.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Ponesrečen poizvedovalni polet.

K.-B. Dunaj, 16. septembra. Od ces. kr. vojnega ministerstva, mornariški oddelek se razglasa:

Dne 15. septembra poskusilo je neko ameriškansko letalo poizvedovati o napravah v Fiumi. — V visoki višini bilo je od mornariške odporne baterije zadeto in je padlo goreče na tla. Ostanke letala se je spravilo.

* * *

Boji na Ural-fronti. — Velika zmaga sovjetskih čet. — Zavzetje Uralska in Samare.

Hamburg, 17. sept. „Fremdenblatt“ poroča iz Helsingfors: Zmaga sovjetskih čet ob Uralfronti razvija se do odločitve. Z zavzetjem najvažnejših mest Uralska in Samare bila sta oba, ententi prijazna regimenta prepodena. Samara bil je glavni stan Čehoslovakov, ki so prestopili v velikem številu k boljševoikom. Pri Čehoslovakih vlada anarhija in sovraštvo proti ententi.

Nova foza v boju proti Čehoslovakom.

Stockholm, 15. sept. „Izvestija“ poročajo, da je boj proti Čehoslovakom stopil v nov stadij, ker je vrgla sovjetska vlada 600.000 rdečih gardistov na čehoslovaško fronto. Foch je izrazil prepričanje, da je bila Čehoslovakom zadnja ura in da se bode zdaj posrečilo, jih odločilno premagati.

Vojna na morju.

8000 brutto-register-ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 16. septembra. Na severnem bojišču zgnubil je sovražnik skozi delavnost naših podmorskih čolnov 8000 brutto-register-ton.

Parnik „Galway Castle“ torpediran.

K.-B. London, 15. septembra. Union Castle-parnik „Galway Castle“ (7988 brutto-register-ton), ki je plul v terek od Anglije proti južni Afriki, bil je v četrtek ob 7. uri zjutraj torpediran. 34 mož posadke in 120 potnikov se pogreša. Južnoafrikanški železniški minister Burton bil je rešen. „Galway Castle“ imel je na krovu 749 potnikov, obstoječih iz velike večine gosp in otrok.

Politični utrinki.

V oči ga bode.

Nemška šola na Bregu pri Ptuj, vzorno učilišče naše mladine bila je v jugoslovanskem veleizdajalskem listu od nekega nam dobro znanega političnega hujskača na podli način napadena, kateri se, ako le sliši, kako nemško besedo, kar peni od same jeze. Boga naj zahvali, to nesramno dopisunče, da sam nemški zna, drugače bi moral danes krave „striglati“ in hleve „kidati“, kakor se to godi vsem nesrečnikom, ki niso imeli prilike zahajati v nemške šole ali ki so bili od hujskajočih duhovnikov in učiteljev od tega zadržani. Ni bilo treba nabirati ali loviti otrok za tak izboren učni zavod, ampak stariši in otroci so uvideli sami važnost nemškega jezika in so prostovoljno poslali svojo deco v nemško šolo, tako, da je ista danes prenapolnjena in da taisti, ki želi vestopiti,

mora plačati gotovo šolnino. To je resnica, lažljivo dopisunče, in ne tvoj umazan, nesramen dopis, ki kaže povsem jugoslovanski značaj, ker se bavi tudi po stari svoji navadi z že dolgo let umrlimi spoštovanimi osebami in jih vmešava v svojo lažljivo obrekovanje. Razkrinkala se je zopet nesramna hijena, ki vlačí mrtve v svoje politične svrhe in ki ne pozna reka: „Umrlim večni mir in pokoj!“ Prav dobro je sicer tudi informiran, kje da je rajni pokopan, ampak hlina se, ker misli, da ga potem ne spoznamo. Ali prav dobro nam je znan in takim podlim lažnikom in obrekovalcem ne izražamo drugo, kakor naše obče zaničevanje. — Zaletava se tudi izrazito v velespoštovano družino Strasschill in je takorekoč vesel usode, ki jo je pred kratkim obiskala z izgubo obeh sinov, vzglednih in delavnih mož, ki sta dvignila gospodarski procvit občine Breg in sta delovala le za blagostan svojih občanov. Občina Breg pri Ptuj pa tudi lahko daje vzgled marsikateri drugi občini, kar se tiče njene delavnosti v prav avstrijsko-nemško mislečem patrijotičnem duhu, katerega gesla se je držal bivši pokojni župan g. Strasschill, in po katerem vzoru bo deloval in deluje naš sedajni župan Anton Koss z vsemi svojimi občinskimi odborniki, ki v svojem uradu ne poznajo razlike narodnosti in je vsem občanom dana enaka pravica. Ker smo si svesti, da smo svoje dolžnosti napram uradu in javnosti redno in vestno izvrševali in ker smo pametno pretuhtali na kateri strani je za naše otroke boljša bodočnost, nas hoče tako breznačajno in zakrnjeno človeče v svojem lažnjivem, veleizdajalskem listu takorekoč terorizirati in nam dajati svoje „modre“, na veleizdajalskem jugoslovanskem gnoju vzrastle nasvete? Ker pa vemo, kateri narod in jezik ima boljšo bodočnost, zato pa se mora naša deca nemški učiti, da ne bode moralno propadla. Tako je pri nas na Bregu bilo in bode! Komur pa to ne pristojta, ta pa se naj poda iz našega kraja dol v „blaženo“ kraljemorilsko Srbijo, kajti s takimi nesramneži je obračun prav lahek. . . . Tako postopanje pa nas vsposodbujja še k večji gorečnosti do naše vzorne nemške šole na Bregu pri Ptuj, v katerej zadobi naša mladina pravo vzgojo v zvesto-avstrijskem duhu.

Kaj dela Korošec?

V državni zbornici in pri vladi se sklicuje, da nastopa v imenu celega slovenskega naroda in da je ves slovenski narod, ki hoče biti osvoboden od „nemškega jarma.“ Kdo pa je ta narod, ki ga zastopa mariborski kralj Tonček? Na svoji listini ima par sto imen, ki jih je s težkočo in nakano strobil skupaj, češ, da se pri tistih, ki podpisujejo in glasujejo za njegov načrt, ne bode več rekviriralo itd. In to so večina le podpisi jezuitovskih devic. . . . To bi naj bil torej ves slovenski narod, v katerega imenu se upa dr. Korošec nastopati? Večje hinavčine menda ni, kakor je ta že znana jezuitsko-farška. Nam, poštenim in vrlu avstrijsko-mislečim štajersko-koroškimi Slovincem hoče blagohotno podariti svoje zastopstvo pri vladi? Ne poznamo in ne maramo ga! Apeliramo pa na vlado, da nismo mi taisti, v katerih imenu si upa Korošec tam glasovati in da niti deset odstotkov celega slovenskega naroda ne bode glasovalo za njegovo Jugoslavijo ali proti Avstriji. Javljamo torej vladi, naj se od njega ne pusti zapeljati, ker ne deluje v imenu naroda ampak zastopa le nekaj državi nevarnih hujskačev in pred kratkim pomiloščenih hudodelcev. In v imenu teh bi se naj pognal ves cesarju zvesti narod v pogubo in prepad? Nikdar in nikoli! Pozivljamo vlado, naj nam poda vendar enkrat ona svoje mnenje, da se tej neznosni gonji konec napravi. Naj ji zadostuje torej zagotovilo, da hočemo ostati v nerazdeljivi zeleni štajerski kronovini pod žezlom slavne habsburške krone. . . .!

Odmevi mirovne note.

Dunaj, 16. septembra. „Neue Freie Presse“ poroča, da je bila nemška vlada od Burianovi noti obveščena in da jo je tudi